

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 029847 19 Kž 10
Sarajevo, 23.05.2019. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Milorada Krkeljaša kao članova vijeća, uz učešće Živane Roić kao zapisničara, u krivičnom predmetu osuđenog E. M., zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa krivičnim djelima Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1., Nedožvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. i Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 188. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i krivičnim djelom iz člana 52. stav 1. tačka a) Zakona o nedožvoljenom držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi osuđenog E. M., izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 029847 19 Kv 8 od 09.04.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.05.2019. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba osuđenog E. M. se odbija kao neosnovana i potvrđuje se presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 029847 19 Kv 8 od 09.04.2019. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 029847 19 Kv 8 od 09.04.2019. godine, preinačene su u pogledu odluke o kazni pravosnažna presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 029847 18 K od 10.09.2018. godine, kojom je E. M., zbog krivičnog djela Organizirani kriminal iz člana 342. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa krivičnim djelima Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi sa stavom 1., Nedožvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. i Neovlašteno prisluškivanje i zvučno snimanje iz člana 188. stav 1. KZ FBiH i krivičnim djelom iz člana 52. stav 1. tačka a) Zakona o nedožvoljenom držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo, sve u vezi sa članom 54. KZ FBiH izrečena

jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, i pravosnažna presuda Općinskog suda u Bihaću broj 17 0 K 064234 18 K 2 od 31.01.2019. godine, kojom mu je, zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 1. u vezi sa članom 54. KZ FBiH, izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 2 (dva) mjeseca, pa su mu kazne zatvora na koje je osuđen tim presudama uzete kao utvrđene, nakon čega je na osnovu člana 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, dok su u preostalom dijelu navedene pravomoćne presude ostale neizmjenjene.

Protiv ove presude žalbu je izjavio osuđeni E. M., zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba osuđenog uvaži i pobijana presuda preinači na način da se osuđenom izrekne jedinstvena kazna zatvora u kraćem trajanju.

Federalni tužitelj je podneskom broj T09 0 KTOŽ 0119981 19 3 od 22.05.2019. godine predložio da se žalba osuđenog odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Osporavajući pobijanu presudu osuđeni u žalbi navodi da prvostepeni sud nije dovoljno cijenio olakšavajuće okolnosti za koje je našao da postoje na strani osuđenog, dok određene olakšavajuće okolnosti nije uopće uzeo u obzir pri odmjeravanju jedinstvene kazne zatvora. U tom smislu osuđeni obrazlaže da prvostepeni sud nije dovoljno cijeno da je u oba postupka priznao krivicu, pokajao se i sklopio sporazume sa tužiteljstvom, dok ranije nije niti prekršajno kažnjavan. S druge strane, smatra da je prvostepeni sud propustio da cijeni visinu izrečenih kazni u oba predmeta povodom kojih se vrši nepravo ponavljanje postupka, činjenicu da su iste kazne dobili i njegovi saučesnici, iako su ranije osuđivani za razliku od njega, te da je lošeg imovnog stanja i u teškoj socijalnoj i materijalnoj situaciji.

Ovakvi žalbeni prigovori nisu osnovani.

Prema obrazloženju pobijane presude, prvostepeni sud je prilikom odlučivanja o visini jedinstvene kazne zatvora, cijenio sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti koje su utvrđene i cijanjene u pravomoćnim presudama koje su bile predmet nepravog ponavljanja krivičnog postupka, pa je tako kao otežavajuće okolnosti u vezi presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 029847 18 K od 10.09.2018. godine cijenio da je predmetno krivično djelo učinjeno u dužem vremenskom periodu, sa više krivičnopravnih radnji koje su poduzimane kontinuirano, što ukazuje na upornost pri učinjenju krivičnog djela, dok je u vezi presude Općinskog suda u Bihaću broj: 17 0 K 064234 18 K 2 od 31.01.2019. godine uzeo u obzir činjenicu da je osuđeni oglašen krivim da je u relativno kratkom vremenskom periodu od pet mjeseci počinio pet krivičnopravnih radnji krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 1. u vezi člana 54. KZ FBiH, što takođe ukazuje na upornost u vršenju krivičnih djela. Kao olakšavajuće okolnosti prvostepeni sud je cijenio da je osuđeni priznao krivicu u oba predmeta, zaključivši sporazume o priznanju krivice sa nadležnim tužiteljstvom, što je nesumnjivo doprinijelo efikasnom okončanju postupaka, te činjenicu da ranije nije osuđivan. Cijeneći navedene okolnosti i imajući u vidu svrhu kažnjavanja iz

člana 42. KZ FBiH, prvostepeni sud je zaključio da je jedinstvena kazna zatvora izrečena u pobijanoj presudi dovoljna, ali istovremeno i neophodna za ostvarenje svrhe kažnjavanja.

Iz navedenog proizilazi da je prvostepeni sud olakšavajuće okolnosti, za koje osuđeni tvrdi da im nije dao dovoljan značaj (priznanje krivice i ranija neosuđivanost), cijenio zajedno sa otežavajućim okolnostima koje se navode u pobijanoj presudi, imajući pri tome u vidu svrhu kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, pri čemu je, po ocjeni ovog suda, dao pravilan značaj olakšavajućim okolnostima koje su u dovoljnoj mjeri došle do izražaja u izrečenoj jedinstvenoj kazni zatvora. S tim u vezi, prvostepeni sud je jedinstvenu kaznu zatvora osuđenom odmjerio u trajanju od 5 (pet) godina, što je u skladu sa odredbom člana 54. stav 2. tačka b) ZKP FBiH, za dva mjeseca manja kazna od zbira kazni koje su uzete kao utvrđene, a što je po ocjeni ovog suda rezultat pravilne ocjene okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja i njihovog dovođenja u vezu sa svrhom kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

S druge strane, okolnosti da je osuđeni lošeg imovnog stanja, odnosno u teškoj socijalnoj i materijalnoj situaciji, kao i visina izrečenih kazni, po ocjeni ovog suda ne predstavljaju okolnosti koje su mogle uticati da izrečena jedinstvena kazna bude manja. Isto se odnosi i na okolnost da su drugi saizvršioc, kako to osuđeni navodi, osuđeni na iste zatvorske kazne kao i on, iako su bili ranije osuđivani, s obzirom da se odmjeravanje kazne vrši individualno u svakom predmetu, imajući u vidu okolnosti koje u konkretnom slučaju utiču da kazna bude veća ili manja. S obzirom na navedeno, ovakvi žalbeni prigovori osuđenog ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz navedenih razloga je ovaj sud, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu osuđenog odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Živana Roić, s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija, s.r.